Fővárosi Ítélőtábla
2.Pf.20.543/2012/6.

A Fővárosi Ítélőtábla dr. Tordai Csaba ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Hajdu Krisztina ügyvéd (címe) által képviselt Magyar Villamo Művek Zrt. (1035 Budapest, Szentendrei út 207-209.) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. február 20. napján meghozott, 22.P.23.715/2011/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és az elsőfokú bíróság által kiadni rendelt,
az **...** által 2008. szeptember 25-én az alperesnek a **...** Kft-vel szembeni szerződések vizsgálata tárgyában készített Memorandum
- a II.6.1. pont utolsó előtti bekezdésében a 9. oldalon;
- a II.6.2. pontjából a 10. oldal második bekezdésében;
- a III.1.6. pont alatti táblázat a 29-31. oldalán;
- a III.6.1.1. pont utolsó bekezdésében a 64. oldalon, és a 65. oldal első bekezdésében;
- a III.6.1.2. pont második bekezdésében;
- a III.10.1.1. pont harmadik bekezdésében a 109. oldalon;
az **...** 2008. szeptember 25. napján kelt Memorandum
- 2. oldal első bekezdésében;
az **...** 2009. április 3. napján kelt Jelentésének
- a III.6.1. és 6.2. pontjaiban;
- a III. 10.1. pont bekezdés második mondatában
szereplő adatok tekintetében is feljogosítja az alperest a felismerhetetlenné tételre.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében
- az ... Kft. által 2008. október 1. napi keltezéssel kiadott, az MVM Csoport 2008. I. félévi tevékenységének évközi vizsgálatával kapcsolatos kísérőlevél és I. számú mellékletének,
- az ... által 2009. január 29. napján kelt Jelentés,
- az ... által a ... ügyről készített 2008. július 7. napi memorandumának,
- az ... által a ... ügyről 2008. szeptember 25. napján készített memorandumának,
- az MVM igazgatósága által kiküldött Audit Bizottság által készített, a Felügyelőbizottság 2009. március 2-ai ülésén elrendelt és 2009. március 15-én kiegészíteni rendelt áttekintő táblázat, valamint
- az ... által 2009. április 3. napján kelt, a Magyar Villamos Művek Zrt. egyes nem engedélyezési tevékenységhez kapcsolódó ügyleteinek polgári jogi, munkajogi, társasági jogi és büntetőjogi vizsgálatáról a Felügyelőbizottság számára készített Jelentés kiadását kérte.

Előadta, hogy az általa kért dokumentumok közérdekű adatot tartalmaznak és az abban foglaltakat korlátozás nélkül jogosult megismerni.
Kitért arra, hogy az ... Kft. által írt kísérőlevelet és mellékletet, valamint az ... által 2009. április 3-án kelt jelentést korábban jogerős ítélet alapján az alperes a ... szervezet részére a jogerős ítéletben foglaltak szerint - az üzleti titoknak minősülő adatok tekintetében kitakarva - rendelkezésre bocsátotta. Az általa szerkesztett ... internetes újság birtokába került a két dokumentum kitakarás-mentes változatának egy része, melyből arra lehet következtetni, hogy az alperes nem kizárólag az üzleti titok körébe tartozó adatokat tette felismerhetetlenné. A jelentés bevezetőjének 2. pontjából szerzett tudomást arról, hogy további olyan dokumentumok is vannak, melyek közérdekű adatokat tartalmaznak az alperes működésével kapcsolatosan. A már kiadni rendelt dokumentumok tekintetében az alperes tartozik bizonyítani, hogy a kitakart részek üzleti titkot tartalmaznak. A további dokumentumokra vonatkozó azon alperesi hivatkozás, mely szerint ezekkel kapcsolatosan büntetőeljárás van folyamatban, nem elfogadható, mert ezt a hivatkozást a korábban eljáró bíróság sem tartotta alaposnak. Nem minősülnek az egyes adatok azért sem üzleti titoknak, mert azokkal összefüggésben polgári eljárások vannak folyamatban. A felelősség feltárása körében megnevezett személyek, eljáró tisztségviselők, illetőleg vezetők megnevezése esetén sem korlátozható a megismeréshez való jog, mert ezek az adatok közérdekből nyilvánosnak.
Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.
Elsősorban arra hivatkozott, hogy közfeladatot nem lát el, ezért közérdekű adatokkal kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettsége nem áll fenn. Előadta

továbbá, hogy a kiadni kért dokumentumok üzleti titkot tartalmaznak, melyek feltárása nem köteles, továbbá a korábban eljárt bíróság is felhatalmazta ezeknek felismerhetetlenné tételére. Előadta továbbá, hogy az általa kitakart részek folyamatban lévő peres eljárásokra vonatkozó adatokat tartalmaznak. Ezek közismertté tétele perbeli pozícióit nagyban befolyásolná. A felperes által kiadni kért dokumentumok a tevékenységére vonatkozó feltáró jellegű jelentések, melyeknek teljes nyilvánossága esetén megfelelő igényérvényesítése csorbát szenvedne. A dokumentumokban név szerint megjelölt és tisztségük alapján azonosítható személyek esetében pedig a személyhez fűződő jogok védelme alapján járt el, és tette felismerhetetlenné ezeket az adatokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton adja ki a felperes részére az **...** Kft. által az alperesnek írt és 2008. október 1-jén kelt levelet és mellékletet, valamint az **...** által 2009. április 3-án keltezett Jelentést, melyet az alperesi Felügyelőbizottság részére készített a Magyar Villamos Művek Zrt. egyes nem engedélyezési tevékenységhez kapcsolódó ügyleteinek polgári jogi, munkajogi, társasági jogi és büntetőjogi vizsgálatáról azzal, hogy ez utóbbiból jogosult teljes egészében kitakarni a III.11. pontot.

Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül adja ki elektronikus úton az **...** által 2009. január 29-én kelt Jelentést a Magyar Villamos Művek Zrt. egyes nem engedélyezési tevékenységhez kapcsolódó ügyleteinek jogi vizsgálatáról azzal, hogy abból jogosult kitakarni a „Jogi Vizsgálat" címszó alatti részeket.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton adja ki a felperes részére a 2008. július 7-én az **...** által a „**...** szállodához kapcsolódó egyes szerződések hatásköri szempontú értékelése" tárgyú dokumentumot azzal, hogy az alperes jogosult kitakarni az Értékelés, Megjegyzés/egyéb címszó alatt szereplő részeket.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton adja ki a felperes részére az **...** által 2008. szeptember 25-én az alperesnek a **...** Kft-vel szembeni szerződések vizsgálata tárgyában készített memorandumot azzal, hogy abból a 3.2. pont kitakarására jogosult.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus úton adja ki a felperes részére a 2009. március 25-én kelt Táblázatot azzal, hogy abból jogosult felismerhetetlenné tenni a „Még fennálló kockázatok", a „Tervezett további intézkedések", a „Lezárás várható időpontja" és a „Számviteli elszámolás módja" oszlopban feltüntetett részeket.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A perrel felmerült költségek tekintetében úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viseljék.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. (Avtv.) 19. § (1), (3), (4) bekezdéseit, 19/A. § (1), (2) bekezdéseit, az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 1. § (2) bekezdését, 3. § (1) bekezdését, 4. § (1), (2) bekezdéseit, 5. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 81. § (2), (3), (4) bekezdéseit.

Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az állam döntő befolyással rendelkezik a szervezet működésére, ezért a gazdálkodása során keletkezett adatok közérdekből nyilvánosak.

Kifejtette, hogy a korábban a Fővárosi Bíróság előtt 19.P.27.250/2009. szám alatt folyamatban volt perben hozott jogerős döntés nem valamennyi, jelen perrel érintett dokumentumra vonatkozott és a felperes nem jogosult az adat birtoklására abban az esetben, ha a bíróság a kitakart részek megismerését nem ítéli jogszerűnek. A felperes ebben az esetben az üzleti titoksértés miatt jogi következményekre számíthat. Megítélése szerint szükséges volt a jelen perben a bíróság döntése a korábbi perrel érintett dokumentumok tekintetében is, a felperesi adatkezelés jogszerűsége miatt.

Az alperes bírósági eljárások folyamatban létére való hivatkozása tekintetében kifejtette, hogy ebben az esetben csak akkor lehet megtagadni az adat kiadását, ha erről törvény rendelkezik. Az alperes ilyen törvényi szabályozásra - a Ptk. üzleti titokra vonatkozó szabályain kívül - nem hivatkozott, ezért abból az okból, hogy a kért adatokat is érintő polgári eljárások vannak folyamatban, az alperes számára nem ad mentességet az adatközlés alól.

Az elsőfokú bíróság azon az álláspontón volt, hogy az érintett dokumentumok alapján lehetett megítélni ezek üzleti titok tartalmát. Úgy foglalt állást, hogy az üzleti titokra vonatkozó alperesi hivatkozást csak kisebb részben találta megalapozottnak. Elfogadta azt a felperesi álláspontot, hogy a folyamatban lévő eljárások a kiadni kért adatokat nem teszik üzleti titokká. Az állami vagyonnal való alperesi gazdálkodás túlnyomó részben szerződéses kapcsolatokon keresztül történik, ezért álláspontja szerint a már megkötött szerződések esetében üzleti titokról nem lehet beszélni, mert ezen adatok ismeretében biztosítható az állami vagyongazdálkodás átláthatósága.

Az ... Kft. 2008. október 1-jén kelt levele és melléklete (A/11.):

Az elsőfokú bíróság a levélből kitakart részt nem minősítette üzleti titoknak, mert az az alperes belső ellenőrzési rendszerére vonatkozó megjegyzés. A túlnyomó részben közpénzekkel gazdálkodó alperesi szervezet ellenőrzési rendszere nem minősül üzleti titoknak, annak megismerése súlyos érdeksérelmet nem okozhat.
A melléklet tekintetében úgy foglalt állást, hogy a hozam százalékos meghatározása esetében már megkötött szerződésről van szó, az nem minősülhet stratégiailag fontos adatnak, ami miatt a titokvédelem megilletné az alperest. Az ezt követő

számszerű adatokat, illetve szerződési kikötést tartalmazó részek sem minősülhetnek üzleti titoknak, ugyanúgy, ahogy a melléklet 1. oldalának utolsó bekezdéséből kitakart rész is csak egy egyszerű adatkérés.
A melléklet 2. oldalának b) pontjában szereplő adat szintén nem részesülhet védelemben csak azért, mert számszaki meghatározást tartalmaz. Ugyanez vonatkozik a 2. oldal c) pontjának kitakart részére azzal, hogy az üzlet lényegének közlése nyilvánvalóan olyan adat, amelynek megismeréséhez az átlátható gazdálkodás követelményének teljesítése érdekében szükség van. A d) pontban elvégzett kitakarás az elsőfokú bíróság álláspontja szerint értelmetlen, mert egyéb szerződések esetében az alperes a megismerhetőséget nem gátolta, annak pedig indokát nem adta, hogy éppen ez a szerződés miért eltérő megítélésű a többihez képest.
Az e) pontban elvégzett kitakarás azért történt, hogy az adatkérő ne szerezzen tudomást arról, hogy a belső ellenőrzés során egyéb dokumentum is keletkezett.
Az f) pont tekintetében az elsőfokú bíróság visszautalt a bírósági eljárások tekintetében kifejtettekre azzal, hogy ezek az adatok a nyilvános eljárásban bárki számára hozzáférhetők, ezért kitakarásuk szükségtelen.
A 2. pont esetében irányadónak tartotta az általa kifejtetteket, ezért a dokumentum csonkítatlan változatának kiadására kötelezte az alperest.

Az **...** által 2009. április 3-ára keltezett jelentés (A/16.):

Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a kitakart rész túlnyomó többsége a jelentést megelőző, hasonló tartalmú dokumentumokra utalt vissza. Az egyes szerződéseknél eljáró tisztségviselőket, és más személyeket érintő adatok arra vonatkoztak, hogy nevezettek milyen felelősséggel tartoztak az adott ügyletért. Ez mindenképpen olyan adat, amelynek megismerése üzleti titokra hivatkozás mellett nem lehet eredményes. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a kitakart részek olyan jellegű üzleti titkokat tartalmaznának, melyek kiadására nem köteles.
Ez alól kivételt csak a dokumentum III.11. pontja képez, mert az alperes a megismerhetőséget ebben az esetben jogszerűen korlátozta. Ez a dokumentumrész egy pletykának igyekezett utánajárni, melynek valóságára vonatkozóan bizonyíték nem merült fel. Az alperest a titokvédelem ebben az esetben megilleti, mert üzleti hitelét áshatná alá egy olyan jellegű feltételezés nyilvánosságra hozatala, amely a perbeli vizsgálat szerint is minden alapot nélkülözött. Az alperes sem köteles a nyilvánvalóan valótlan tények közlésére.

A felperes által kiadni kért további dokumentumok tekintetében az elsőfokú bíróság összefoglalóan azt állapította meg, hogy ezekre az **...** által 2009. április 3-án keltezett jelentés visszautalt, ezért a későbbi jelentés előkészítő anyagának is tekinthetők. Esetükben felmerülhet a döntés megalapozását szolgáló adat minőségének kérdése, azonban az alperes erre nem hivatkozott, ezért az elsőfokú bíróság ezt érdemben nem vizsgálta.

Összefoglalóan megállapította továbbá, hogy ezek a dokumentumok adott időszakban kötött szerződések jogszerűségét vizsgálták. Értékelést tartalmaznak az

ügyletek különböző jogterületek szerinti értékeléséről, közreműködő személyek felelősségéről. Ezeknek az adatoknak a birtokában döntött az alperesi társaság a különböző jogi eljárások megindításáról. A döntés előkészítésére vonatkozó adatok a szerv szorosan vett feladat- és hatáskörébe tartozó döntések előkészítését szolgáló adatok. Az alperes esetében ezek azok az adatok, amelyek gazdasági életben való részvétellel, vagyongazdálkodással összefüggő döntések megalapozását szolgálják. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vizsgált anyagok ezen a körön kívül esnek.

Az ... által 2009. január 29-ére keltezett jelentés (A/12.):

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, erre a dokumentumra vonatkoznak a 2009. április 3-án kelt jelentés tekintetében kifejtettek. Részben helyt adott az alperesi védekezésnek, mert az egyes szerződésekre vonatkozó jogi vizsgálat megállapításai a rendelkezésre álló adatok hiányosságai és a vizsgálatot végzők behatárolt lehetőségei miatt olyan megállapításokat is tartalmaznak, amelyek téves következtetés levonására adnának alapot. Ezek a következtetések pedig az alperes üzleti tevékenységére is kiható érdeksérelemmel járhatnak. Az elsőfokú bíróság ezért ezen részek kitakarására feljogosította az alperest.

Az ... által 2008. július 7-én készített dokumentum (A/13.):

Az elsőfokú bíróság ebben a tekintetben visszautalt az általa kifejtettekre, megjegyezve azt, hogy csak a valóban bizonyítottan üzleti titoknak minősülő részletek takarhatók ki.

Az ... által 2008. szeptember 25-én, a ... Kft-vel kapcsolatos szerződések vizsgálata (A/14.):

Az elsőfokú bíróság a kifejtett indokok alapján csak az egyes, a vizsgálók rendelkezésére bocsátott dokumentumokból leszűrt megállapítások vonatkozásában adott helyt az alperes védekezésének.

A 2009. március 25-én kelt táblázat (A/15.):

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a teljes táblázat kiadásának megtagadása nem indokolt. Ez az a dokumentum, amelyből az alperes adott időszakra vonatkozó gazdasági tevékenységére nézve a legösszefogottabb ismeret szerezhető, és ez biztosítja az átláthatóság követelményének való megfelelőséget. Nem adott helyt azon alperesi védekezésnek, hogy a táblázatban olyan adatok is szerepelnek, amelyek már a 2008-as könyvvizsgálói jelentésben is meghatározásra kerültek, és mindenki számára megismerhető adatként megtalálhatók az alperes honlapján. A megállapítások semmiképpen sem veszélyeztetik az alperes üzleti, gazdasági életben való részvételét, figyelemmel arra, hogy az ebből tényleg realizált veszteség sokkal több információt nyújt az alperesi működésről az alperes üzlettársai részére is. Üzleti titoknak minősül azonban a táblázatnak a „Még fennálló kockázatok", a

„Tervezett további intézkedések", a „Lezárás várható időpontja" és a "Számviteli elszámolás módja" oszlopban feltüntetett elképzelések. Ezek az üzletek jövőbeni realizálása a veszteség csökkentésére tett intézkedésekre vonatkozó tervezet, elképzelések, melyek megismerése az alperest a gazdasági életben hátrányos helyzetbe hozná.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását oly módon, hogy az alábbi adatok kitakarására való jogosultság megállapítását is indítványozta:

- az ... 2009. január 29. napján kelt jelentésének (A/12.) II.3.2. utolsó előtti bekezdés a 6. oldalon, a II.6.1. pont utolsó előtti bekezdése a 9. oldalon, a II.6.2. pont 10. oldal második bekezdés, a III.1.6. pont alatti táblázat 29-31. oldalon, a III.3.2. pont alatti táblázat „Szerződés/dokumentum tárgya:" rovatának utolsó bekezdése a 45. oldalon, továbbá a III.6.1.1. utolsó bekezdése a 64. oldalon, valamint a 65. oldalon szereplő első bekezdése és a III.6.1.2. pont második bekezdése, valamint a III.10.1.1. pont harmadik bekezdése a 109. oldalon;
- az ... 2008. szeptember 25. napján kelt Memorandumának (A/14.) 2. oldal első bekezdése;
- az ... 2009. április 3. napján kelt jelentésének (A/16.) III.6.1. és 6.2. pontja, valamint a III.10.1. pont szerinti bekezdés második mondata.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a kitakarást lehetségesnek tartotta olyan alapon, hogy az iratokat megszerkesztőknek és vizsgálatokat végzőknek behatárolt lehetőségei voltak és az okiratok olyan megállapításokat is tartalmaznak, amelyek a későbbiekben téves következtetés levonására adnak alapot. A 2009. január 29-ei Jelentés (A/12.), a 2008. szeptember 25-ei Memorandum (A/14.) és a 2009. április 3-ai Jelentés (A/16.) dokumentumok ugyanilyen okok miatt olyan részeket tartalmaznak, melyek esetében a kitakarás szintén szükségessé válik.
Az elsőfokú bíróság lehetőséget látott az A/16. számú dokumentum esetében a III.11. pontban foglaltak teljes kitakarására, az ebben foglaltak azonban az A/12. számú dokumentum III.1.6. pontjában is megjelennek, ezért a felismerhetetlenné tétel ebben az esetben is elengedhetetlen.

A 2009. január 29-ei jelentés (A/12.):
A dokumentum II.3.2. pont utolsó előtti bekezdése (6. oldal) a jelentést készítő, a „vélelmezhető" szófordulattal állapít meg egy tényt, ami azt jelzi, hogy a megállapítást anélkül teszi, hogy arról hitelt érdemlő bizonyosságot tudott volna szerezni. Ezen tényre vonatkozó megállapítások spekulatívak, és téves következtetés levonására adnak alapot.
A II.6.1. pontban a 9. oldalon a jelentést készítő tényként kezel egy tranzakciót annak ellenére, hogy a lebonyolítás jogi alapját képező szerződésből csak egy alá nem írt megállapodás-tervezet áll rendelkezésre. Ezzel összefüggésben a II.6.2. pontban a 10. oldal második bekezdésében a hatásköri vizsgálatban a Jelentés ezt

az alá nem írt és létre sem jött szerződést vizsgálja. A tranzakcióra vonatkozó kijelentő megállapítás téves következtetésre ad alapot anélkül, hogy az előfeltételként szolgáló szerződés megkötése igazolható lenne.
A Jelentés a III.6.1.1. pontban a 64. és a 65. oldalon is tényként kezeli ezt a tranzakciót, megismételve azt, hogy csak egy megállapodás-tervezet áll rendelkezésre és egy további szóbeli tájékoztatásra utal a hiteles forrás megjelölése nélkül. A III.6.1.2. pont második bekezdése ugyanerre, az alá nem írt tervezet formájában megismert, de létre nem jött szerződés hatásköri vizsgálatát végezte el.
A Jelentés III.1.6. pontja ugyanazt a dokumentumot vizsgálja, mint amelyet a III.11. pontjának alapjául szolgált, és e tekintetben az elsőfokú bíróság a kitakarásra feljogosította az alperest. Az elsőfokú bíróság álláspontja irányadó a III.1.6. tekintetében is, mert a jelentést tevő egy harmadik személy levelében foglaltak alapján vizsgálja az alperesi cégcsoport fizetési kötelezettségének fennállását. Kiemelte, hogy a levélben hivatkozott ügylet nélkülözhetetlen alapját képező dokumentum tekintetében a jelentést készítők többször is rögzítik, hogy azt nem látták és nem tudták megvizsgálni.
A Jelentés III.3.2. „Szerződés/dokumentum tárgya:" rovat utolsó bekezdésében a jelentés II.3.2. pontjában hivatkozott ellentmondásos és nem kellően alátámasztott tényállításokkal összefüggő megállapítást tesz. Így ebben a bekezdésben szereplő kapcsolódó megjegyzés is téves következtetések levonására ad lehetőséget.
A III.10.1.1. pont harmadik bekezdése utal egy levéltervezetre, amely elnevezése szempontjából sem minősül okiratnak, mert azt nem írták alá. Az itt megjelenő nyilatkozat megalapozatlan következtetésekre adhat alapot. Ezzel az üggyel összefüggésben az alperessel szemben kártérítési per van folyamatban, így bármilyen valós alapot nélkülöző, alá nem írt tervezetre épülő következtetések rá nézve hátrányosak lehetnek.

A 2008. szeptember 25-ei Memorandum (A/14.):
A dokumentum 2. oldalának első bekezdése olyan tényállítást tesz, ami egy alá nem írt levéltervezeten alapul. A levéltervezetre alapított ténymegállapítás sérelmes az alperesre nézve, különös tekintettel arra, hogy az ügyben kártérítési per van folyamatban.

A 2009. április 3-ai jelentés (A/16.):
A jelentés III.6.1. és 6.2. pontja olyan adatokat tartalmaz, amelyek összefüggésben állnak az alperes többségi tulajdonában lévő cég és annak vezérigazgatója perben állása mellett folyamatban lévő eljárással (27.P.27.246/2010., 6.Pf.22.248/2011.). Az alperes ezekben az eljárásokban felperesként szerepel és pernyertességhez fűződő érdeke miatt szükséges ezen adatok titokban maradása.
A III.10.1. pont második mondatában úgy fogalmaz, hogy egy bizonyos körülmény "nem zárható ki". A szófordulat alapján semmilyen kézzel fogható alapja nincs a megállapításnak, mégis olyan megállapítást tesz a jelentést készítő, amely félrevezető és megalapozatlan következtetésekre ad alapot.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Hivatkozott arra, hogy az alperes fellebbezésében foglalt adatokat az eljárási szabályok alapján nem ismerhette meg, csak jogi álláspontját tudja kifejteni az alperesi érveléssel szemben. Nem adott konkrét bizonyítást az alperes a tekintetben, hogy a jelentések vitatható állításokat tartalmaznak, és az üzleti titokká minősítést a hivatkozásai nem alapozzák meg. Álláspontja szerint az alperesnek a vizsgálati jelentések elkészítésének teljesítésigazolását megelőzően lett volna lehetősége arra, hogy az általa vitathatónak, vagy megalapozatlannak tartott állítások esetében további tisztázásra, vagy a megalapozatlan állítás elhagyására szólítsa fel a jelentéskészítőket, mert a megbízása nyilvánvalóan egy megalapozott vizsgálati jelentés elkészítésére vonatkozott. Nem merült fel olyan adat az eljárásban, hogy az alperes a megalapozatlannak vagy vitathatónak minősített állítások tekintetében bármilyen igényt érvényesített volna a jelentések készítőivel szemben. Ezzel szemben éppen a jelentések szolgáltak alapul büntetőfeljelentések megtételéhez, ami azt támasztja alá, hogy az alperes a jelen eljárásig nem tekintette megalapozatlannak az állításokat.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett részét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, mert teljes egészében nem értett egyet a határozatban kifejtettekkel.

Az Avtv. 20. § (4) bekezdése alapján, ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni.

Az Avtv. 19. § (6) bekezdése szerint, a közérdekű adatok megismerésével és nyilvánosságával összefüggésben az üzleti titok megismerésére a Polgári Törvénykönyvben foglaltak az irányadók.

A Ptk. 81. § (2) bekezdése alapján, üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelyeknek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.
A (3) bekezdés szerint, nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármely jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A

nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz - így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz - való hozzáférést, amelynek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Az iratok Pp. 119. § (2) bekezdésében írt felhatalmazás alapján történő áttekintését követően a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy nem volt kellően tisztázott a felperes birtokában lévő, kitakaratlan alperesi dokumentumok terjedelme. Nem volt egyértelmű, hogy csak a keresetlevélbe bemásolt részek, esetleg ugyanazon az oldalakon, illetőleg ugyanazon részeket tartalmazó egyéb dokumentumtöredékek is rendelkezésére álltak. A másodfokú tárgyaláson a felperes úgy nyilatkozott, hogy kizárólag a keresetlevélbe szerkesztett részekkel rendelkezik. Ilyen körülmények között az alperesi fellebbezés nem volt vizsgálható olyan szempontból, hogy a felperes esetleg a dokumentum általa ismert két részével megegyező oldalon, illetőleg a két töredéket tartalmazó oldalak közötti oldalakon szereplő adatok birtokában is volt.
A másodfokú bíróság ugyanis nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperes az adatbirtoklás legalizálása miatt a korábbi perrel érintett dokumentumok tekintetében keresetet indíthatott volna. Az Avtv. 20. § (1) bekezdése szerint, a közérdekű adat megismerése iránt bárki igényt nyújthat be. Abban az esetben, ha a felperes mint adatbirtokos rendelkezik a kért adattal, a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti jóhiszeműség anyagi jogi, és a Pp. 8. § (1) bekezdése szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás eljárásjogi követelményére tekintettel ilyen igényt, illetőleg keresetet nem terjeszthet elő, annál is inkább, mert nem lenne olyan adat, amelyet nem ismer.
Az elsőfokú bíróság az alperesi álláspont részbeni elfogadása miatt nem a felperes által kért módon rendelkezett a közérdekű adatok kiadásáról a korábban már kiadni rendelt jelentések tekintetében, hanem a teljes dokumentum ismételt kiadásáról rendelkezett, a felismerhetetlenné tehető részek külön megjelölésével. Az elsőfokú bíróság azonban a keresettel érintett valamennyi részt érintette ítéletével, és a keresetben szükségképpen körülményes megjelölések alapján a kiadható és kitakarható részeket megfelelően jelölte meg.
A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalma alapján, a felismerhetetlenné tehető részeket jelölte meg a határozat rendelkező részében.

Az alperesi fellebbezés alapvetően az egyes dokumentumok olyan részeit érintette, amelyek az alperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság által elfogadott és figyelembe vett azon szempontból takarhatók ki, hogy tartalmuknál fogva nem kellően megalapozottak, és ezért téves következtetésre indíthatnak.
Másrészt az alperes továbbra is azon az álláspontón volt, hogy a folyamatban levő egyes polgári perekben a perbeli pozícióit gyengítené az adott információ nyilvánosságra kerülése.

Az alperes által megjelölt peres eljárások, valamint a Pp. 119. § (2) bekezdése szerint kezelt és alperesi dokumentumok bíróság számára biztosított megismerésén alapuló összevetését követően arra lehetett következtetni, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott egyes szövegrészek nem a Ptk. 81. § (3) bekezdése alá tartozó információk, mert nem a vagyon birtoklásával, használatával, hasznosításával, rendelkezéssel, megterheléssel kapcsolatosak, hanem olyan, még le nem zárt ügyletek igényérvényesítésével állnak összefüggésben, amely miatt az alperes gazdasági életben való részvételhez szükséges ügymenetéhez tartoznak, ilyen módon megismerésük az üzleti tevékenységre kiható sérelmet idézhetne elő.

Helyesen határozott az elsőfokú bíróság a felismerhetetlenné tételről azokban az esetekben, melyeknél az okiratok nem konkrét és megalapozott megállapításokat tartalmaztak. A megalapozottság-megalapozatlanság tekintetében a bizonyítást az alperes a dokumentumok csatolásával elvégezte. A megalapozottság nem olyan értelemben volt vizsgálandó, ahogyan a felperes fellebbezési ellenkérelmében erre hivatkozott. Ezeket a részeket az alapján kellett értékelni, hogy maga a megállapítás hordozott bizonytalanságot, a meglévő és a hiányzó dokumentumok, információk egymáshoz való viszonya miatt. A jelentéstevő ezekben az esetekben nem volt valamennyi információ birtokában, és ez okozza a pontos ténymegállapítás hiányát.

Az egyes vizsgált dokumentumok tartalmilag és rendszertanilag is összefüggéseket mutattak. A 2009. január 29. napján kelt jelentés (A/12.) és a 2008. szeptember 25-én kelt dokumentum (A/14.) megelőzték a 2009. április 3-ai jelentést (A/16.) és ez utóbbiban úgy kerültek feltüntetésre, mint hivatkozott dokumentumok.

A 2009. január 29. napján kelt jelentés (A/12.):
A II.6.1. utolsó előtti bekezdése és 6.2. pont 10. oldal második bekezdése egy olyan ügyletre vonatkozik, mellyel kapcsolatosan létrejött szerződés nem állt rendelkezésre. Ezekkel a pontokkal függ össze a III.6.1.1. pont utolsó bekezdésében és a 6.1.2. pont második bekezdésében említettek, mert ezek a részek is ugyanerre az ügyletre vonatkoznak. A dokumentum ugyanolyan bizonytalansági tényezőket tartalmazott, mint amelyeket az elsőfokú bíróság is elfogadott a felismerhetetlenné tétellel kapcsolatosan kifejtett álláspontja szerint. A megjelölt pontok tekintetében a másodfokú bíróság osztotta az alperesi fellebbezésben foglaltakat.

A dokumentum III.1.6. pontja ugyanazzal a vizsgált okirattal foglalkozik, mint amely tekintetében az elsőfokú bíróság a 2009. április 3-án kelt jelentés III.11. pont (elsőfokú ítélet első bekezdés) tekintetében a kitakarásra az alperest feljogosította. Ebben az esetben egy olyan vizsgált okiratról volt szó, amellyel kapcsolatos további okiratok nem álltak rendelkezésre, és ebből következően megfelelő következtetések nem voltak levonhatók. Ugyanezzel állt összefüggésben a III.10.1.1. pont harmadik bekezdése is, mely ugyanerre a levéltervezetre utalt.
Az elsőfokú bíróság által elfoglalt helyes álláspontra tekintettel a másodfokú bíróság ezek tekintetében is a kitakarás lehetősége mellett döntött.

Az utóbbi dokumentumot érinti egyrészt a 2008. szeptember 25-én kelt Memorandum (A/14.) 2. oldal első bekezdése, valamint a 2009. április 3-án kelt jelentés (A/16.) III.10.1. pontjának második mondata is. A másodfokú bíróság ezért ezen részek kitakarási lehetőségét is elrendelte.

Az alperes a 2009. január 29-ei jelentés (A/12.) II.3.2. pontjának utolsó előtti bekezdése, valamint III.3.2. pont alatti táblázat („Szerződés/dokumentum tárgya:") szövegrész utolsó bekezdése ugyanarra a dokumentumra, illetőleg szerződésre utal. A másodfokú bíróság ezek tekintetében szükségtelennek ítélte a kitakarás lehetőségét, mivel a jelentéstevő a szerződésszerű teljesítést véleményezi írásbeli tájékoztatások alapján. A két pontban az érintett cégvezető által tett írásbeli állásfoglalás nem tartalmaz olyan adatokat, amelyeket bármely hivatkozás alapján az alperes jogosult lenne felismerhetetlenné tenni.

A 2009. április 3. napján kelt jelentés (A/16.):
Az alperes III.6.1., valamint 6.2. pontok tekintetében arra hivatkozott, hogy jogos gazdasági érdeke fűződik ezen szövegrészek kitakarásához, mivel polgári per van folyamatban a kérdéses adattal összefüggésben.
Ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy ezen adatok nem tartoznak a Ptk. 81. § (3) bekezdésében szabályozott üzleti titok alóli kivételre vonatkozó rendelkezés hatálya alá. Ezek az adatok ugyanis az alperes gazdasági érdekeinek eléréséhez szükséges olyan adatok, amelyek titokban tartásához az üzleti tevékenységre való kihatásuk miatt az aránytalan és indokolatlan sérelem elhárítása érdekében méltányolható érdeke fűződik, figyelemmel arra is, hogy ebben az esetben nem a Ptk. 81. § (3) bekezdésében megjelölt rendelkezési cselekmények végzéséről van szó, mert csak a per eredményeképpen kerülhet abba a pozícióba, hogy egyáltalán rendelkezési jog illesse meg.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság túlnyomórészt alaposnak ítélte az alperes fellebbezését, és ennek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.
Az alperes fellebbezése nagyobb részt eredményes volt, ezért a felperes köteles viselni az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú perköltség az alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított munkadíja.

A per tárgyi illetékmentessége miatt a feleknek illetékfizetési kötelezettsége nem keletkezett.

Budapest, 2012. június 7.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő